

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 53

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel. 68.45.41.
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

21e jaargang nr.10

nadruk verboden

29 oktober 1976

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij weten niet alles en wij kunnen ook fouten maken. Het is dus voor u de zaak zelf ook na te denken, zeker op deze avond, waarop u zelf aan de beurt bent om een onderwerp te stellen. Wat wilt u horen?

x

HET LEVEN EN BESTAAN IN 4 DIMENSIES

- Wat is de vierde dimensie voor een mens? De meesten zullen denken, dat dit iets is, wat buiten hun wereld ligt en voor mensen op aarde niet te beleven of te kennen is. Toch bestaat er ook voor de mensen in hun normale bestaan wel degelijk een vierde dimensie, gebaseerd op beweging in ruimte.

Tijd komt o.m. tot stand door het bestaan van en het snijden van bepaalde velden, voornamelijk zwaartekrachtsvelden. De traagheid van reactie, die hierdoor ontstaat, vormt voor het beleven van de mens de tijd. Alles, wat voor de mens als verschijnsel van meerdimensionaal bestaan optreedt, kun je dan ook samen vatten onder het begrip tijd. Het karakter daarvan is immers voor u alleen uitdrukbaar in duur.

De verschijnselen, die optreden door een vierde of meer dimensies, zult u u zelf als tijd of tijdsfout verklaren. U leeft dus a.h.w. in de vierde dimensie. Het nadeel hierbij is, dat u dit konglomoraat van verschillend dimensionale werkingen niet kunt overzien.

U weet niet, wat ik nu precies zal gaan zeggen, ook al hebben sommigen daarvan wel enig idee. Anders gezegd: U kunt niet vooruitzien in de tijd. Toch blijkt, dat die tijd niet zo vluchtig is, als mensen wel veronderstellen.

Je kunt in je besef vooruitgaan in de tijd of teruggaan in de tijd en zaken, die nog niet bestaan voor de mensen of al lang geleden gebeurden, beleven als heden, als werkelijkheid. Bepaalde vormen van helderziendheid doen dit, zoals u bekend zal zijn.

Iemand, die deze verschijnselen bestudeert, zal dan ook tot de konklusie moeten komen, dat gebeurtenissen in de toekomst, altans voor een deel, vaststaan. Wat de vraag doet rijzen, hoe je in de toekomst zaken kunt waarnemen, die toch op vrije beslissingen van mensen schijnen te berusten.

Uiteindelijk zal men beseffen, dat er geen sprake is van een gefixeerd noodlot, maar dat het menselijke besef onder bepaalde omstandigheden vooruit kan gaan langs lijnen van de grootste waarschijnlijkheid.

Indien het besef van een mens terug kan gaan - wat niet al te vaak werkelijk zal gebeuren - naar b.v. het leven in zijn vorige inkarnaties of het beleven kan volgen, dat in de cellen van het lichaam is vastgelegd - het z.g. genetisch geheugen - gaat hij voor zijn medemensen terug in de tijd. Men ziet echter hierbij over het hoofd, dat voor de betreffende persoon het beleefde werkelijkheid is, zolang de toestand aanhoudt.

Mede daarom is het, naar ik meen, erg moeilijk om voor een mens duidelijk te omschrijven, wat een leven in 4 dimensies in feite inhoudt. Het is een mens eenvoudig niet mogelijk het begrip van een andere werkelijkheid te aanvaarden, wanneer geen vergelijk met zijn eigen wereldbeeld en ikvoorstelling meer mogelijk zijn.

Je kunt in dit verband natuurlijk teruggrijpen op geestelijke waarden. Dezen spelen natuurlijk ook in dit geval een rol. Maar men vergeet daarbij maar al te vaak, dat ook alle geestelijke waarden, die voor u voorstelbaar zijn, mede bevat moeten zijn in uw eigen erkende en nu voor u bestaande stoffelijke mogelijkheden.

U kunt ook de geest en geestelijke werelden alleen vanuit de materie benaderen. Wanneer wij een geest onder de loep nemen, is het voor een mens nog wel mogelijk te aanvaarden, dat deze in een ander dimensionaal geheel leeft, waar andere mogelijkheden en beperkingen bestaan. Het is zelfs voor een mens nog wel aanvaardbaar, dat een geest een groter aantal dimensies kent dan de zintuigelijk registreerbare, maar dan heeft men gelijktijdig alleen een zeer vage of geheel niet bepaalde voorstelling van die geest en zijn wereld.

Kortom, wanneer je uitgaat van de stoffelijke wereld, is hierover op een voor ieder nog te begrijpen wijze weinig of niets te zeggen. Bezie je dit onderwerp innerlijk, dan kan men als mens nog wel beseffen, dat op bepaalde ogenblikken de tijd overzienbaar of fixeerbaar wordt. Voor een mens zal dit besef een eerste richtlijn moeten vormen voor elke benadering van een leven in meer dimensies.

Ik zal trachten, hiervan uitgaande, altans iets te zeggen over uw onderwerp: Wanneer je leeft, ken je in jezelf bepaalde krachten en vermogens. Sommige mensen gebruiken die, anderen doen dit niet. Maar bij elke mens zijn dergelijke krachten en vermogens in meerdere of mindere mate aanwezig.

Gaat men uit van de magie, dan overbrugt men in vele gevallen tussenliggende stadia in de tijd en bereikt zo effecten, die onlogisch en onredelijk aandoen. Stel, dat er iemand ziek is. De magier denkt naar die persoon toe, straalt kracht naar die persoon uit. Wanneer hij een meester in zijn vak is, is de persoon in kwestie ogenblikkelijk genezen.

Het is duidelijk, dat cellen e.d. niet uit de lucht kunnen komen vallen. De redelijke verklaring is dus, dat in dit geval binnen het lichaam van de patient een enorme versnelling

van de tijd heeft plaats gevonden en wel op bepaalde plaatsen. Hierdoor was het mogelijk, dat ontwikkelingen en veranderingen in een bepaald deel van het lichaam sneller plaats vonden dan normaal. Wat er op neerkomt, dat de genezing, gezien vanaf een cel-niveau, langdurig was, maar dat voor de beschouwer buiten de mens en het bewustzijn van de patient, dat niet mede in de versnelling betrokken werd, de genezing wonderdadig en ogenblikkelijk is geweest.

Konklusie: het is voor een mens wel degelijk mogelijk de tijd voor zich of anderen, die onder zijn invloed verkeren, deels of geheel, te versnellen of te vertragen.

Een ander effect van uw z.g. vierde dimensie treedt aan de dag, wanneer wij de mensen beschouwen, die een z.g. dubbel bewust kunnen projecteren. Gemeenlijk zijn dit meesters of goeroes en swamies, omdat men nu eenmaal veronderstelt, dat een normaal mens iets dergelijks nooit tot stand zal kunnen brengen.

Toch kan elke mens een etherisch dubbel projecteren. Dit is nog wel algemeen bekend. Maar indien men bewust het astrale voertuig verdicht en toevoegt aan de verdere projectie, ontstaat een voor andere mensen normaal kenbaar lichaam. Dan besta je dus tijdelijk op twee plaatsen gelijktijdig. Maar er is tussen beide vormen wel een verschil in energieinhoud kenbaar.

Geestelijk bezien kan iemand in deze toestand op twee plaatsen gelijktijdig beleven, ervaren, reageren. Maar het menselijke brein zal dergelijke zaken hoogstens afwisselend kunnen registreren, waardoor ofwel een grote verwarring ontstaat, danwel een gevoel van afwisselend nu eens hier, dan eens daar geheel aanwezig zijn.

De moeilijkheid is kennelijk, dat de mens wel een meer dan drie dimensies omvattende toestand kan beleven, daarin zelfs zal kunnen handelen, maar dat hij het geheel van de gegevens, die daarbij een rol spelen, niet redelijk kan registreren.

Een filosoof heeft eens gezegd, dat mensen nooit zullen kunnen begrijpen, wat de werkelijkheid is. Want, zo sprak hij, de werkelijkheid is het leven zelf. Wat een mens echter ziet als werkelijkheid, is alleen maar een projectie van een deel van de levende werkelijkheid, daar hij deze niet kontinu kan verwerken.

Wat volgens mij betekent, dat het menselijke bewustzijn in het gunstigste geval werkt als een soort stroboscoop. Wat niets meer of minder is dan een afwisseling van zwarte en witte strepen of een flikkerend lichtje. Zelfs uw filmvertoning berust op een dergelijk verschijnsel. Wanneer de snelheid, waarmede wit en zwart, licht en duister, elkaar afwisselen, juist is ingesteld, ziet men alleen wit, of meent men een kontinu beweging waar te nemen. Waarbij dus een deel van de werkelijke toestand niet wordt opgemerkt, voor zintuigen en besef verborgen blijft.

Stel nu eens, dat onze werkelijke toestand en beweging, ook wanneer wij in de stof menen te leven, voornamelijk geestelijk is. Maar deze is voor ons niet registreerbaar. Door een juiste instelling van ons besef kunnen wij echter wel delen waarnemen. Stel nu verder eens, dat wij meerdere ritmen in ons werkelijk bewustzijn kunnen opwekken. Dan zullen wij menen in een stoffelijke continuïteit te leven en gelijktijdig geestelijk een tweede continuïteit beleven, die aanvullende, gelijksoortige maar ook van het stoffelijk beseffen geheel afwijkende ontwikkelingen en belevingen in kan houden.

Zelfs indien wij dit leren beseffen, zijn het voor ons nog steeds gescheiden werelden. Een soort Goldoni-effect. U hebt mogelijk wel eens het stuk "Knecht van twee Meesters" gezien. Daarin weet de hoofdpersoon twee meesters gelijktijdig bij te staan op een wijze, die hen doet veronderstellen, dat hij hen alleen bedient. Maar niet alles, wat er gebeurt, kan de knecht volgen. De grap van het stuk berust er op, dat de knecht altijd weer sneller is in zijn reacties, dan de eisen van zijn meesters kenbaar kunnen worden.

Voor het menselijk ik kan worden gesteld, dat het deels in een geestelijke wereld leeft, mogelijk compleet met huisje, boompje en beestje, terwijl er een stoffelijke wereld bestaat, die eveneens een eenheid schijnt te vormen, compleet met allerhande aangename en onaangename belevingen.

Het bewustzijn van het werkelijk ik is a.h.w. sneller, dan de ontwikkeling in elk van de beide werelden. Wanneer die twee werelden hun eisen aan het ik nu maar niet gelijktijdig stellen, maar afzonderlijke of opeenvolgende reacties mogelijk maken, zal het ik voor eigen besef gelijktijdig geheel in de stof en geheel in de geest kunnen leven.

Wat u kennelijk nu wel iets beter begrijpt. Uw z.g. vierde dimensie berust volgens mij dus op het feit, dat uw ware ego gelijktijdig in twee of zelfs meer werelden leeft. Maar die werelden vullen in feite elkaar wel degelijk aan, ook al zal dit zelden volledig beseft worden. Degene, die voor het ik de hoofdrol in alle werelden speelt, is echter dit ik zelf. Alleen de omstandigheden, waaronder dit ik zich in verschillende werelden kan manifesteren, zijn natuurlijk wel anders.

Wat ons brengt tot de filosofische benadering van de werkelijkheid. Men kan stellen, dat fenomenen wel een echte betekenis en bestaan zullen hebben, maar dat dezen voor ons gemeenschappelijk niet feitelijk, maar eerder een kwestie van interpretatie zijn.

De interpretatie is dus voor leven en beleven kennelijk zeer belangrijk, zo niet het belangrijkste van al. Wanneer je bewust wilt leven in een wereld, met een dimensie meer dan de doorsnee mens erkent, zal een geheel nieuwe interpretatiemogelijkheid gevonden kunnen worden. Dit zou o.m. bereikt kunnen worden door het geheel of een deel van de geestelijke wereld en het geestelijke beleven aan je besef van je stoffelijke wereld toe te voegen.

Men zal hier inderdaad over één dimensie meer kunnen spreken, omdat het verschil tussen de voor een mens te begrijpen geestelijke wereld en een stoffelijke wereld klein zal zijn. Het voornaamste is wel, dat in beide werelden andere regels gelden.

Leven in vier dimensies zou voor een mens op aarde volgens mij dan ook betekenen: leven met een bewustzijn van al wat men doet in de geest, in één van de sferen, plus een besef van zijn stoffelijk leven. Daarbij zal men dan afwisselend een beroep kunnen doen op de wetten, krachten en regels van de geestelijke of de stoffelijke wereld en zo in elk van de beide werelden effecten kunnen veroorzaken, die aan het normale beleven van die wereld niet eigen zijn.

Mogelijk wordt dit alles eenvoudiger, wanneer wij het geleerdklinkende woord dimensie terzijde kunnen zetten. Dit

betekent: mogelijke afmeting of richting in de ruimte, die andere lijnen of richtingen kan snijden onder een hoek van 90° . Maar zover 't onszelf betreft, kunnen wij dit woord ook vervangen door de term "vlak van beleven".

Dan kun je stellen, dat overzienbare richtingen als hoogte, breedte, lengte, in feite bepalend zijn voor het beeld, dat wij van onze wereld krijgen. Hierbij speelt de mogelijkheid tot zintuigelijke waarneming een rol en zal alle referentie aan een werkelijkheid mede in dergelijke begrippen of afmetingen moeten worden uitgedrukt. Zelfs z.g. abstracte gedachten en beelden zijn ontleend aan de gekende en voor het ik overzienbare afmetingen. Alle andere vlakken van beleven worden niet mentaal, doch alleen door gevoelens geregistreerd.

Wanneer je in jezelf begint te zoeken naar de waarheid, zul je moeten konstateren, dat je nooit precies dezelfde bent en nooit geheel gelijk zult zijn aan het beeld, dat je van jezelf probeert te handhaven. Stel daarom: ik ben geen wetmatigheid, iets, wat alleen afhankelijk van dimensionele zaken bestaat en reageert, maar niets meer.

Geestelijk kun je eveneens altijd weer beseffen: ik ben iets meer dan ik meen te zijn in de wereld, waarin ik leef, omdat mijn reacties nimmer geheel bepaald of gedikteerd blijken te worden door die gekende wereld en de daarin kenbare wetten. Dit zal grotendeels wel het geval zijn, maar nimmer volledig.

Wat er op neer komt, dat je in elke wereld met je besef vrijer bent, dan je volgens de regels van die wereld zoude behoren te zijn. Dus wanneer u in over dimensies bewust wilt leren leven is het **beginpunt**:

Je bestaat in de stof, maar in je woont een geest. Deze kent haar eigen wereld, die 'n droom of een andere werkelijkheid kan zijn. De proef op de som ligt hierin: zodra je uit die andere "innerlijke" wereld gegevens, krachten of inzichten kunt verkrijgen, die u in uw eigen normale wereld kunt gebruiken, zonder dat dit volgens de normen van uw wereld verklaarbaar is, beschikt u over een dimensie meer. U hebt dan een nieuw vlak van bewustzijn toegevoegd aan het reeds voor u bestaande.

Indien u leert diep in uzelf God te vinden, dan hebt u 'n krachtbron, die anders is dan alles behorende tot uw eigen wereld, terwijl u eveneens een bron van erkennen of weten in u draagt, die verder gaat dan de mogelijkheden van uw eigen wereld. U omvat erkenningen, die in uw eigen wereld niet bestaan en kunt dezen niet redelijk aan anderen omschrijven. Zij zijn "gevoelens", die echter in de werkelijkheid betekenis hebben en resultaten boeken.

De werking van dit alles in uw eigen wereld en wezen kun je aanduiden met termen als "vierde dimensie". Gelijkzeitig zul je echter meer en meer "aanvoelen", tot je komt tot een steeds verdergaande beheersing van het tijdsaspect. De tijd is niet meer jouw meester, maar je bent meester van de tijd.

Hier komen mijn toehoorders grotendeels in moeilijkheden, omdat zij maar niet kunnen begrijpen, wat de tijd hierbij nu weer te doen heeft. Ik doel op het feit, dat men eigen tijdservaren, en mogelijk zelfs dat van anderen, kan wijzigen.

In het verleden vocht het volk van Israel een belangrijke slag uit. Generaal Joshua beseftte, dat hij meer daglicht, dus een langere tijd daglicht, nodig had om te winnen. En volgens

het bijbelverhaal sprak hij toen tot de zon : Sta stil. En de zon stond stil, zo gaat het verhaal verder.

Tegenwoordig kan elk kind begrijpen, dat een stilstaan van de zon op een bepaalde plaats neerkomt op een opeens stilvallen van de rotatie van de aarde rond haar as. Dit is niet mogelijk zonder gelijktijdig de gehele aarde te doen vergaan, of altans in grote moeilijkheden te brengen. Want de atmosfeer zal een ander momentum bezitten dan de aardschotsen, die op hun beurt weer een ander momentum kennen dan de aardkern met haar grote dichtheid.

Letterlijk is het gestelde dan ook onmogelijk. Maar je zou mogelijk wel het tijdsbesef van de mensen kunnen veranderen. Tijdsbesef berust in feite op het aantal opeenvolgende momenten, die ik kan realiseren en waarin ik kan ageren, dus de momenten, waarvan ik mij bewust ben en waarin ik kan handelen.

Wanneer je het aantal ogenblikken, waarin deze waarde voor het ik bestaat, opvoert, terwijl de omgeving zijn eigen ritme blijft behouden, zo zal het de mens in kwestie toeschijnen, dat de gehele aarde en allen, die niet een zelfde versneling van besef hebben ondergaan, opeens vertraagd zijn.

Het vermogen eigen tijdsrelatie tot de omgeving te wijzigen naar believen, is een van de eigenschappen, die behoren tot het bewust leven met een verder bewustzijnsvlak, kortom: leven in de vierde dimensie. Dan zal, vanuit het ik gezien, de tijd zich aan het ritme van het ik aanpassen. Men is in staat eigen bewustzijnsacyclus te regelen.

Vergeet daarbij niet, dat de bewustzijnsacyclus in elke wereld mede het vermogen tot handelen, waarnemen en overdenken omvat. Gezien de wijze, waarop de mens gemiddeld leeft, kan men elke persoon, die dit bereikt heeft, wel een ingewijde of meester noemen, volgens mij.

Hoe zal iets dergelijks echter kenbaar worden voor een normale mens, die in een eigen vast tijdsaspect beleeft? Denk dan aan een trucfilm. Hier staat iemand, hij tovert en opeens staat hij heel ergens anders. In feite heeft de film natuurlijk stilgestaan en zijn alle personen stil blijven staan, behalve de filmtovenaar, die zich in deze periode normaal heeft verplaatst.

Stel, dat ook het bewustzijn van de andere personen gedurende de stilstand van de camera is uitgeschakeld, dan heeft de filmtovenaar voor zich normaal de afstand doorlopen tussen het punt, waarop hij zich bevond en het punt, waarop de camera weer ging lopen. Maar voor de anderen is het, of hij opeens, zonder de tussenliggende ruimte te doorlopen, van plaats veranderd is.

Dit is het effect, dat voor anderen op zal treden, wanneer wij de z.g. vierde dimensie, dit andere vlak van bewustzijn, inschakelen. Zij zullen menen, dat dit een gevolg is van de werking van de wereld van de geest. In feite is het eerder een beïnvloeding geweest van de opeenvolgende ogenblikken, waarvan men zich bewust is.

Mogelijk is het volgende voor u verhelderend: Wanneer wij met u spreken, dan reageren wij soms met een mooie formulering, of maken wij even snel een gedicht. Toch hebben ook wij uit de geest daar onze tijd voor nodig. Door het instellen van een ander tijdsbesef hebben wij alle tijd om na te denken, terwijl het u toeschijnt, dat onze reactie ogenblikkelijk is. In feite

gebruiken wij dus het zelfde trucje, dat ik u zo even in de filmgelijkenis voorhield.

U hoort immers onze woorden wel achtereenvolgend, maar in feite ligt tussen elk woord en het volgende, dat u kunt werken, een stukje tijd. Wij doen niets anders dan dit stukje tijd groter maken. Dan kunnen wij op ons gemak er over kletsen, hoe wij de zaak zullen formuleren en daarna gaan wij verder. Wat u nu wel duidelijk zal zijn, ook al is het resultaat voor u onvoorstelbaar, zodat u zegt: daar moeten dan toch wel geesten de hand in hebben.

Voor ons is dit dus mogelijk. Maar waarom zou het voor u niet mogelijk zijn? Wanneer u uw innerlijke kracht en wereld kunt laten werken en daarin beseft, wat uw mogelijkheden zijn, of wat uw kracht is, zult u wel niet bewust alles overdenken, maar z.g. intuïtief: dus zonder beseft redelijke ontwikkeling, tot de juiste konklusie komen, of uw kracht juist instellen en gebruiken.

Ik heb reeds gezegd, dat men geestelijk en stoffelijk gelijktijdig in een wereld leeft. Wanneer men nu echter ook nog zover komt, dat men beseft, hoe eigen reactie in de ene en de andere wereld niet gelijktijdig zal zijn, kun je ook in de ene wereld je richten op de andere en zo ingrijpen vanuit het geestelijke bewustzijnsvlak op het stoffelijke of omgekeerd.

Kunt u mij nog volgen? O jee, ik heb de helft van mijn gehoor onderweg kennelijk verloren. Wel, wat ik wilde duidelijk maken is dit: wanneer je dit extra vlak van bewustzijn bezit, leeft in de vierde dimensie, heb je meer tijd en meer mogelijkheden, terwijl je op geestelijk niveau zó kunt handelen, dat je ingrijpt in je stoffelijke wereld en wel, zonder dat dit hier voor niet bewusten voorzienbaar of konstateerbaar is.

Hebt u kommentaar? Goed. Dan nog het volgende: De situatie, waarin een geest verkeert, die op uw aarde werkt, kan met enige goede wil als vierdimensionaal worden omschreven. Maar men mag dan niet vergeten, dat die geest ondanks alles toch voornamelijk in zijn eigen wereld leeft. En deze wereld is dan vergelijkbaar met uw 3-dimensionale. Werkingen van verleden, heden en toekomst treden voor die geest te samen op als een soort tijd, als een verloop van gebeuren. Ik kan nu ook nog naar een hogere sfeer gaan om daar te leren. Ook dan is er een extra besefsvlak toegevoegd aan mijn beleving. Ik leef dus ook dan in feite 4-dimensionaal. Maar die hogere wereld is voor mij, in tegenstelling met de uwe, niet te begrijpen en daardoor onbeheersbaar.

Daarom zal ik in dit tweede geval het geheel van mijn denken en zijn door de hogere sfeer beheerst zien, zij het dat ik gebonden word door in die wereld levende personen, zij het dat ik beheerst wordt door de daarin bestaande wetten, die ik niet alle ken en dus ook niet zal begrijpen.

In de hogere wereld zal ik onvrij zijn en niet aan die onvrijheid kunnen ontsnappen, omdat ik geen voldoende mogelijkheden kan bezitten in een wereld, waarin ik dezen niet beseffen kan.

Voor u zal iets dergelijks gelden, wanneer u een hogere wereld betreedt. Het verwerven van een extra besefsvlak betekent dus niet, dat je meteen vrijer, machtiger enz. wordt. Het betekent alleen, dat je mogelijkheid tot leren, beleven en doen gewijzigd wordt.

Sprekende over een vierde dimensie kan ik nog wel enkele eigenaardigheden opsommen. Stel, dat bij grote snelheid een massa oneindig wordt. Dan is tijd zero. Beweging is zero. Indien een mens ooit een massa tot de lichtsnelheid zou kunnen opvoeren, bestaat daarin geen beweging meer, maar de massa is oneindig, ook in ruimtelijk opzicht.

Voor een mens aan boord van een dergelijke massa betekent dit, dat hij in het normale stelsel van de dimensies gelijktijdig nergens en overal aanwezig is. Men kent mogelijk een eigen tijd, maar de tijd van anderen zal geen enkele betekenis meer voor je hebben. Wanneer een seconde voor je besef verstrijkt, zal op aarde gelijktijdig een jaar of meer voorbij gaan.

Ik haal dit voorbeeld aan, omdat zelfs volgens de aardse berekeningen dit een mogelijkheid is om gelijktijdig voor een ieder overal en voor jezelf toch maar op één enkel punt te bestaan. Om een vreemd voorbeeld te geven van de mogelijkheden, die dit in kan houden: Een ruimtevaarder, die in deze toestand verkeert, kijkt uit het ene raam en ziet b.v. de oppervlakte van Altair 2, hij kijkt nu uit het andere, nabijgelegen raam en ziet Madurodam of iets dergelijks. Er is geen reële ruimtelijk indeling meer denkbaar.

Konklusie: wanneer alleen door verandering van energie-verhoudingen - beweging wordt massa - het gehele stelsel van ruimtelijke indeling en plaatsbepaling waardeloos wordt, zal dit niet objectief werkelijk bestaan, maar alleen subjectief. Indien dit juist is, zullen wij nooit tijd en tijdsverloop, ruimte of plaats als vaste waarden kunnen hanteren anders dan vanuit ons eigen standpunt en dan alleen binnen eigen besef en als deel van het energieverband, waarin wij ons als factor bewegen.

Stel nu, dat je aan je besef een dimensie toe kunt voegen. Stoffelijk dus. Alle normale ruimtelijke verhoudingen en beperkingen, die nu voor u bestaan, zouden dan ophouden te bestaan. Niet alleen kunt u door muren lopen en zijn alle voor normale mensen gesloten of ontoegankelijke ruimten voor u open en bereikbaar, maar u zult ook ontdekken, dat u mogelijk tien stappen nodig hebt om van uw plaats de deur van een vertrek te bereiken, terwijl u met een enkele schrede New York kunt bereiken. Alle voor u normale verhoudingen zouden wegvallen en het zou u zeer moeilijk zijn, zo al mogelijk, om u mentaal en emotioneel aan deze nieuwe situatie op korte termijn aan te passen.

Want het zal voor een mens uitermate moeilijk zijn zijn redelijkheid te behouden in een wereld, waarin energie bepalend is voor ruimtelijke concepten, de vastheid van stoffen en de eigen wil grote invloed heeft op afstand en omvang van alle dingen.

In die 4-dimensionele wereld is het ik bepalend voor alle omstandigheden. Het ene ogenblik kan men zo klein zijn, dat men last heeft van stofjes, die op de lichtdruk zweven, terwijl men een volgend ogenblik zo groot is, dat men met de vinger zonder moeite het topje van de Eiffeltoren kan beroeren.

Uw wereld is gebaseerd op vaste waarden en verhoudingen. In een wereld, waarin een extra besefsvlak werkzaam is, zijn al die waarden niet meer betrouwbaar. Kortom: alle menselijke werelden zijn voorstellingswerelden, maar de 4e dimensie is er een, waarin gedachten suprême regeren.

Maar voor een mens zal daarbij bovendien gelden, dat alle door het denken aanvaarde zaken tastbaar en controleerbaar blijven zonder ingrijpen van anderen. Dit in tegenstelling tot de geestelijke werelden. Wat zonderling mag heten.

Hebt u kommentaar?

x U stelt, dat je dan door een muur zou kunnen lopen. Gaan je knopen en je vulpen dan ook mee?

- Wanneer u zich in de juiste toestand bevindt en deze voorwerpen door uw denken in gelijksoortige toestand verplaatst zeker. Waarom niet?

Ook zonder directe aandacht zou kunnen gelden, dat voorwerpen, die met uw persoon verbonden zijn en in uw uitstraling zich bevinden, gelijke mogelijkheden tonen als uzelf. Zodra dit contact verbroken is, hernemen zij hun oorspronkelijke eigenschappen, daar remanente invloeden snel worden afgestoten.

Wel zullen dergelijke stoffen tijdelijk een andere structuur tonen. Uw knopen en vulpen kunnen b.v. in de 4 dimensionale toestand kneedbaar worden e.d.

Theoretisch geldt: indien een kracht ontstaat, waarin 4-dimensionale activiteiten ontwikkeld worden, zullen alle krachten en voorwerpen, die daarin worden opgenomen, onmiddellijk gaan beantwoorden aan de eisen van een 4-dimensionaal bestaan, zodat daarvoor alle geldende driedimensionale regels en eigenschappen tijdelijk geheel of deels zullen worden uitgeschakeld.

x Is het mogelijk dan gelijktijdig in alle richtingen waar te nemen - sprekende vanuit de 3 dimensies?

- Ja. Eenvoudig gezegd: voorkant blijft voorkant en achterkant blijft achterkant, maar beiden zijn gelijktijdig aan alle zijden. Vergelijk: Mobiusstrip. Te maken door een reep papier aan de uiteinden te plakken, nadat men een van de uiteinden heeft opgekeerd. Er zit dan één slag in de lus. Trekt men eerst een lijn aan een van de zijden van het papier, dan wordt duidelijk, dat elke zijde gelijktijdig buiten en binnenkant is, terwijl het erg moeilijk is, een enkel punt aan te duiden, dat blijvend alleen binnen of alleen buiten is.

Je neemt dus gelijktijdig aan alle kanten waar en houdt a.h.w. toch de blik voortdurend naar binnen gericht. Maar het wordt wel ingewikkeld. Nu ja, dan had u dit onderwerp ook maar niet moeten stellen.

In ieder geval kunt u, wanneer u zelf een dergelijke strip maakt en beziet, konstateren, dat twee vlakken gelijktijdig binnen en buiten kunnen zijn, zonder dat zij elkaar ooit beroeren, ook al schijnen zij voortdurend in hun eigen tegenpart te verkeren.

Voor mij was het belangrijkste hierbij, dat je het woord vlak zou kunnen vervangen door het begrip krachtveld. Alles, wat tot dit veld behoort, zal daaraan en de daarin heersende omstandigheden of wetten gebonden zijn. Toch kunnen twee werkingen van een dergelijk veld zich gelijktijdig overal manifesteren, zonder dat beide werkingen ooit gelijktijdig iets zullen kunnen beïnvloeden.

Voor het ik kan dit betekenen, dat twee delen van het ik nimmer in elkaar zullen kunnen overgaan, ofschoon beiden zich naar elke wereld kunnen toewenden en de krachten van elke wereld kunnen geleiden.

Maar dit wordt u al weer te moeilijk. Ik meen dan ook,

dat wij met dit onderwerpje te hoog hebben gegrepen. Ik kan het echter niet eenvoudiger doen. Daarom zal ik maar af gaan sluiten, zover het dit punt betreft.

Sterk vereenvoudigende kan ik zeggen, dat massa of plaats en beweging of energie waarden zijn, die vergelijkbaar en soms zelfs verwisselbaar zijn. Hun verhouding kan zich voortdurend wijzigen, maar zij zullen niet geheel in elkaar kunnen overgaan.

Iemand, die 4-dimensionaal leeft, zal -indien zijn eigen energie en afstemming controleerbaar en beheersbaar is- daarmede de plaats, die hij als hier beseft, bepalen. Je zou zelfs kunnen bepalen, welke tijd binnen bepaalde perken de voor jou meest juiste is. Tijd en plaats zal men kunnen verwisselen, mits het product van beiden overeenkomt met de waarden van uw eigen wezen en wel in de verhouding van uw eigen massa en actieve energie.

Iemand, die in 4 dimensies leeft, zal dus aan bepaalde stoffelijke beperkingen niet meer onderhevig zijn. Zijn denken en/ of energie is manipuleerbaarder, zodat ook geestelijk grotere mogelijkheden ontstaan.

In alle gevallen zal een dergelijk iemand gebonden zijn aan de normen en wetten van zijn eigen wereld, waarbij wezen en energie altijd een vaste waarde als som behouden. Dit geldt ook voor alle geestelijke werelden, ofschoon daarbij het begrip massa vervangen dient te worden door veld.

Veld plus werkende energie zijn de bepalende factoren in de geest. Waarmede ik zoveel mogelijk heb gezegd. Hebt u nog iets te vragen?

x In de wiskunde kent men een symbool voor die 4e dimensie, waardoor men met die dimensie rekening kan houden. Ik begrijp dat niet goed ....

- Denk eens aan algebra. Wanneer je enkele getallen van een som kent en andere niet, dan voer je die onbekende getallen b.v. in als x_1 en x_2 . Wanneer je in de berekening later een waarde vindt voor een of meer van de onbekende getallen, zo is dit toegesneden op de som. Anders gezegd: x staat voor een werking in een bepaalde relatie, maar in een volgende som kan x een geheel andere betekenis hebben, ook al blijft de wijze van berekenen enz. het zelfde.

Door het onbekende een term mee te geven, i.c. x , kunnen wij een berekening opzetten, waarin wij met dit onbekende rekening houden en eventueel zelfs de betekenis van x in een bepaalde som kunnen bepalen.

Wanneer men iets dergelijks doet in de wiskunde, zal men met de vierde dimensie rekening kunnen houden en, zelfs wanneer men deze niet kan definiëren, toch de betekenis daarvan in een bepaalde situatie kunnen konstateren.

In bepaalde gevallen kan men zelfs de positieve en negatieve werkingen van de 4e dimensie in de berekening betrekken en zo een uitkomst verkrijgen, waarin men vele gegevens tegen elkaar zal kunnen wegstrepen. De uitkomst is dan gedegen en op de werkelijkheid gebaseerd, ofschoon geen waardedefinitie van de vierde dimensie als zodanig mogelijk of zelfs maar noodzakelijk was. Wij kunnen rekenen met het onbekende, ook wanneer wij dit niet geheel kunnen omschrijven of omzetten in de termen van de feitelijke wereld.

Is dit voldoende?

x Je kunt zo dus geen algemeen geldende waardebepaling of definitie geven?

- Men kan uiteindelijk tot een gemiddelde waardebetekenis komen aan de hand van vele berekeningen, maar een definitie is dit dan nog steeds niet. Wel kan men van geval tot geval tot een nogal nauwkeurige betekenisomschrijving of bepaling komen.

Mensen proberen wel in hun drie dimensies een voorstelling te maken van een vierdimensionaal gegeven. B.v. de tesseract, de vier dimensionale kubus, die in feite bestaat uit een reeks van kubussen, die zich groeperen om een centrale, lege kubus. Men spreekt van van een vierdimensionale uitslag van de normale kubus. Maar voor u blijven het in feite alleen maar reeksen van kubussen, waarbij de verschillen in ruimtelijke betekenis, krachtsverhoudingen en eigen mogelijkheden van elk deel van de uitslag buiten beschouwing blijven.

Als mens zou je kunnen zeggen: het aantal mogelijkheden van de tesseract zijn groter, maar ook de ruimtelijke waarden daarvan zijn omvangrijker geworden. Voor die kubus kan men het een en ander nog wel aardig berekenen. Maar het beeld blijft abstract en de werking, die men zich voorstelt, behoeft niet te stroken met de feiten, tenzij men de berekening zou maken voor een zeer bepaalde tesseract in een zeer bepaalde omgeving en onder zeer bepaalde energiekondities. Kortom: samenhangen spelen een grotere rol bij de feitelijke werking dan de vorm alleen.

De energetisch-ruimtelijke relaties zijn daarbij dermate ingewikkeld, dat een mens dit niet zou kunnen berekenen. Mogelijk zou men dit in enige jaren kunnen volbrengen met een goede computer, maar die moet rond 1000 functies per seconde te volbrengen. Overigens geloof ik niet, dat de mensen bij de huidige stand van hun wetenschap aan dergelijke gegevens veel zouden hebben.

Wij hebben nog tijd om iets anders aan te snijden. Wij zullen daarom nog maar het een en ander gaan zeggen over

y o g a

Dit is in wezen de kunst van de innerlijke beheersing. Dit blijft gelden, ook wanneer er nogal wat vormen van yoga bestaan, die allereerst uitgaan van een lichamelijke training, zodat uiterlijke beheersing kan worden bereikt.

Maar ook dan is het doel van dit streven naar uiterlijke beheersing nog steeds gelegen in het streven naar meesterschap over het innerlijk ik.

Alle vormen van yoga berusten op een scholing, die stoffelijk gevolgd moet worden, de noodzaak een leerschool te volgen, waarbij kennis en feiten worden opgenomen, een filosofie - een reeks van veronderstellingen, die je moet hanteren - plus een mystiek - de mogelijkheid tot innerlijke belevingen, die niet zonder meer menselijk redelijk weer te geven zijn.

Een ieder, die zich bezig houdt met yoga, zal zich volgens mij af moeten vragen, wat hij of zij nu in feite daarmee beoogt. Ik kan mij b.v. voorstellen, dat iemand graag wil afvallen.

Dat kan iedereen inderdaad middels yoga wel bereiken, maar alleen middels een bepaalde en gerichte beoefening van de hathayoga.

Mogelijk wilt u doordringen tot hogere werelden, kennis maken met hogere krachten. Er bestaat een vorm van yoga, ramajana yoga, waardoor u inderdaad in staat wordt gesteld om, eerst met hulp van anderen, maar later ook zelfstandig, achtereenvolgens 3 levensniveaux te betreden en daarvan op de duur bewust deel uit te leren maken. Overigens een opleiding, die t.m. 9 jaren vergt, wanneer je geen te hoge eisen stelt. Wil je werkelijk de algehele beheersing bereiken, dan moet je rekenen op een trainingsperiode van rond 20 jaren. Niet iets om zo maar eens even aan te beginnen.

Er bestaan vormen van yoga, die vooral gebaseerd zijn op het kennen en hanteren van sleutelprikkels, waarden en begrippen middels symbolen. Dan krijg je te maken met tantra-yoga. Daarin probeert men een groot deel van de redelijke kennis en een groot deel, maar niet alles, van de beheersing, die men in de eerste systemen nodig had, vast te leggen in een soort karmische sleutels. De gedachte hierachter luidt:

Elke mens heeft een karma. Daarnaast zijn er bepaalde waarden, die de gehele mensheid gemeen heeft. Elke sleutel zal gebaseerd zijn op de achtergronden van de gehele mensheid, maar dient dan wel te worden aangepast aan het persoonlijk karma.

Heeft de aanpassing eenmaal plaats gevonden, dan is de sleutel zonder meer bruikbaar geworden en geeft zij toegang tot bepaalde levenskrachten, schept beheersingsmogelijkheden, zowel in de innerlijke wereld als in de wereld, waarin men leeft.

Wij kunnen natuurlijk ook geheel uitgaan van het karma zelf. Er bestaat dan ook karma-yoga. In dit geval gaat het voornamelijk er om de onbelangrijkheid van de verschijnselen te leren beseffen. Men ontkent a.h.w. steeds meer de waarde van het fenomeen om zo te komen tot een innerlijke vrede, waarin dan de enige betekenis van het bestaan wordt gezocht.

Ook hier weer een systeem, dat, indien men het alleen redelijk filosofisch benadert, nogal eenvoudig te begrijpen is, maar dat voor een juiste praxis toch een lichamelijke scholing van 4 à 5 jaren vergt, voor men er werkelijk vruchtbaar mee kan werken. Ook in deze vorm van yoga kan men als ondersteuning gebruik maken van bepaalde kleurstellingen, vormen en klanken.

Wanneer u mij dit alles hoort noemen, heb ik daarmee zeker niet alle vormen van yoga genoemd en zelfs de koninklijke of rajayoga buiten beschouwing gelaten. Toch zult u hieruit wel begrepen hebben, dat yoga in zich geen praxis is, maar dat het woord eerder een verzamelnaam is voor een reeks van bestrevingen. Het woord yoga, of yogin, betekent in feite niets minder of meer dan dat je leert in een bepaalde richting.

Iedereen, die over yoga wil gaan spreken, zal dus allereerst eens duidelijk moeten maken, waarover hij het in feite nu heeft, over een lichamelijke training, een filosofie, een belevingsleer. Zonder dit weet je niet, of de man het mogelijk over een ademtechniek of andere lichamelijke zaken heeft, dan wel over de hoogste geestelijke mogelijkheden.

Heeft men de geestelijke stroming en waarde, die men onder dit woord verstaat, gedefinieerd, dan zal men zich nog altijd af moeten vragen, of en zo ja welke lichamelijke training en bekwaamheid nodig kan zijn om hiermede te leren werken.

En neem dit lichamelijke aspect niet al te licht op. Neem b.v. de lotushouding, die voor het bereiken van een innerlijk evenwicht bij hogere meditatie soms onmisbaar blijkt. Wie van u is in staat b.v. 2 dagen lang in die lotushouding te blijven zitten, zonder daarvan zo grote lichamelijke ongemakken te ondervinden, dat hierdoor bespiegelingen onmogelijk worden? Dat vergt wel enige training. Maar het bestaat wel degelijk.

Laat mij u duidelijk maken, dat zaken, die u onmogelijk schijnen, door gewoonte en oefening tot iets normaal kunnen worden: Er zijn nogal wat volkeren, waarbij het normaal is, dat men uren lang gehurkt zit, waarbij veelal het zitvlak op de hielen steunt, of - wanneer de volle voet op de grond blijft - elke ruggesteun overbodig is.

Dergelijke mensen zitten soms uren lang in deze houding met elkaar te praten, zonder er ook maar enige hinder van te ondervinden of stijfheid van de spieren te ervaren, wanneer zij eindelijk weer verder gaan. Maar probeert u dit maar eens. Er is heel wat oefening voor nodig, vóór u, en dan meestal nog maar voor beperkte tijd, een dergelijke zit kunt verdragen.

x Ziet u het als een vorm van psychosomatische remediatie?

- Yoga op zichzelf kan naar ik meen nooit als medicatie omschreven worden, daar de yoga in zich, onverschillig van welk punt wij vertrekken, eerder een systeem van harmonisatie is.

Wanneer je spreekt over een psychosomatische medicatie neem je aan, dat het een medicatie is voor het lichaam en ook nog voor de psyche. Wat niet het geval is.

Wij harmoniseren wel, brengen harmonie tot stand, wat lichamen bepaalde gevolgen zal hebben, maar er is geen sprake van een medicatie, dus een inwerken van of ingrijpen van buiten af, maar alleen van een herstellen van de oorspronkelijke evenwichten binnen de persoon.

De term acht ik niet juist. Of men in de psycho-somatica ook van yoga gebruik kan maken, is een tweede punt. Ik dacht, dat men in de psycho-somatica dient te onderscheiden tussen een psychische begeleiding en een somatische behandeling. Anders gezegd: men gebruikt een therapie voor het lichaam en probeert gelijktijdig de problematiek, die daaraan psychisch ten grondslag ligt, te onderkennen en teniet te doen.

Als zodanig valt psychosomatica onder de geneeskunde en kan m.i. worden beschouwd als een samentrekking van de normale geneeskunde met de psychiatrie.

Zodra je deze term vervreemden gaat gebruiken voor bewegingen of systemen, die een innerlijk evenwicht nastreven op grond van eigen acties, lichamelijke oefeningen, filosofieën en innerlijke realisaties, dan beweer je in feite, dat alles, wat tot genezing bij kan dragen, medicatie is. Ik acht dit niet juist. Want dan kun je even terecht beweren, dat zwemmen voor bepaalde mensen, die nogal gespannen zijn, mede een psychosomatische remediatie is. En ik meen dat je dan ten hoogste kunt spreken over therapie.

x Wanneer je zwemt, heeft dat nog iets met yoga te maken? Wij dwalen nu toch wel iets af, dacht ik.

- Ik meende een goed en duidelijk voorbeeld te geven, daar zwemmen lichamelijke ontspanning en inspanning tegelijk is en het zich bevinden in het water bovendien bepaalde psychische reacties teweeg kan brengen, terwijl yoga eveneens samengesteld

pleegt te zijn uit lichamelijke bewegingen, standen en oefeningen plus meditatie, die een sterk psychische invloed vormen. De vergelijking mag mogelijk hier en daar wat manken, maar was voor mijn doel, het aanvechten van een bepaalde formulering, volgens mij voldoende.

De yoga werkt in op het innerlijk, waarvoor de mensen van de wetenschap gemeenlijk psyche zeggen en op het stoffelijke lichaam. Het doel er van is allereerst het ontstaan van harmonie tussen lichaam en geest. Daartoe probeert men ook een harmonisatie van levenstromen tot stand te brengen. Dit laatste begrip zal onmiddellijk beseft worden als deel van een therapie in de acupunctuur, die in haar filosofie deze stromen en hun werkingen wel beschouwt, iets waarvan de z.g. officiële geneeskunde in het westen zich verre houdt.

Ik verzet mij tegen het begrip medicatie in dit verband, omdat alle werkingen in yoga in en door eigen ik worden opgewekt, terwijl medicatie juist aanduidt, dat van buitenaf een invloed in het lichaam wordt ingebracht.

Ik herhaal nogmaals, dat je bij het toepassen van de term psychosomatische medicatie - of remediatie, zoals u het noemde - op yoga geen enkel bijzonder aspect van de yoga omschrijft, t.a.v. yoga zaken veronderstelt, die daartoe niet behoren bovendien. Zodat je met evenveel of meer recht deze term zou kunnen toepassen op iemand, die gaat zwemmen, omdat hij overspannen is en zo ontspanning nastreeft op medisch voorschrift. Trouwens: bij de beweging in een medium, dat zijn lichaamsgewicht aanmerkelijk minder doet zijn en zo het geheel minder belast, zullen veel spierspanningen gemakkelijker afvloeien, wat op de psychische gesteldheid van een mens zijn weerslag zal hebben.

Let wel: ik ontken dus niet, dat yoga goed kan zijn voor het lichaam. Ik ontken niet, dat zwemmen voor het lichaam goed kan zijn. Ik ontken niet, dat beiden goed kunnen zijn voor de psyche. Maar ik verzet mij tegen de gebruikte termen, die m.i. niet juist zijn en misverstanden in de hand werken.

Waarmede ik tevens even wil konstateren, dat ik niet zover van mijn onderwerp was afgedwaald, als u wel veronderstelde. Mogelijk komt hierdoor ook duidelijker over, wat ik probeer in dit onderwerpje, dat kort zou moeten blijven, duidelijk te zeggen:

x In een breed spectrum zou je kunnen zeggen, dat elke gezonde vorm van ontspanning een vorm van yoga is...

- Ik ben dit niet met u eens, daar yoga niet alleen maar ontspanning of harmonisatie is. Yoga in zichzelf is gebaseerd op beheersing van het lichamelijke, waardoor een zodanige evenwichtigheid en ontspannenheid bereikt kan worden, dat het geheel van de eigen energie geestelijk gericht kan worden. Zonder dit heeft yoga n.l. geen zin.

Wij kunnen dus niet stellen: elke gezonde vorm van ontspanning is yoga. Ten hoogste zou je kunnen stellen, dat er yogasystemen kunnen bestaan, die op elke vorm van gezonde ontspanning gebaseerd zijn. Maar niet elke ontspanning maakt zonder meer een toename van innerlijke gerichtheid in de mens mogelijk, zelfs indien deze lichamelijk gezond is.

Maar goed ook, want anders zou je kunnen stellen, dat t.v. kijken ook yoga is, daar vele mensen dit beschouwen als

een gezonde en eenvoudige , gemakkelijke vorm van ontspanning.

x Dat houdt meer de spanning er in !

- Indien u het mij vraagt, is t.v. gelijktijdig een belasting van de zintuigen, een vervalsing van eigen emotionele leven en als zodanig een vermoeidheid veroorzakende bezigheid, die bovendien voert tot verkeerde psychische evenwichten, die na het wegvallen van de stabiliserende t.a.v. voorstelling zelfs onevenwichtigheden van geest en lichaam ten gevolge kunnen hebben.

x Is dat dan het beeld van het beest, de antikrist?

- De antikrist is iets, wat de kristenen hebben uitgevonden. En het beeld van het beest is een veel ouder iets. Om de bron van deze term te vinden moeten wij teruggaan tot de assyrische en babylonische kultuur, waarin het beest een soort god is en het beeld daarvan wel degelijk een rol speelt, maar dan als verdediger van de poorten van een stad.

Overigens is dit beeld op zich geen macht of heerser, maar het scheppen van een verbinding met een goddelijke invloed die bescherming biedt en soms aanvallen, soms verdedigend op zal treden middels de mensen, die onder de macht van dit beeld vallende gebieden beschermen.

Wat ons nu natuurlijk wel opeens op een heel ander chapter brengt, want met yoga heeft dit geen fluit te maken. Maar om u nog een verder antwoord niet te onthouden: de t.v. is niet het beest noch 't beeld van het beest, ofschoon vele mensen zich op een stomme, bijna beestachtige wijze laten beïnvloeden door de televisie, daar zij kennelijk nog niet bewust genoeg zijn als mens om te beseffen, dat zij door een al te strikte beschouwing van het alles biedende beeld het vermogen tot zelfstandig denken en objectief beschouwen van hun wereld geheel verliezen.

Toch kan ik mij een yogin voorstellen, die heel rustig en voor zijn plezier t.v. kijkt, zonder zich daardoor overigens te laten beïnvloeden, omdat hij a. evenwichtig blijft en b. in zich - ontspanning en vermaakt zoekende - nooit zal trachten de geprojecteerde werkelijkheid als vervanging te gebruiken voor zijn eigen werkelijkheid.

Wat ons terugbrengt tot de yoga, waarbij het belangrijkste volgens mij dit is: Yoga kan op zeer vele geheel verschillende manieren beoefend worden. Er zijn, zover mij bekend, op het ogenblik 286 systemen van yoga, elk gepaardgaande met een eigen opbouw van assana's, van houdingen, elk gepaardgaande met reeksen van geestelijke en lichamelijke oefeningen, soms aangevuld met maatregelen tot harding van het lichaam.

Elk van deze systemen is zonder meer goed voor je, wanneer het bij je past. Maar de kern van de yoga ligt toch niet in deze uiterlijkheden. Wanneer je terug gaat en tot het werkelijke begin van dit alles in de hindoeereld terugkeert, zo klinkt de stelling:

Yoga is het vermogen je wereld te verliezen om je innerlijke wereld volledig te gewinnen. Hoe je dit bereikt, is dan onbelangrijk, mits het dit mogelijk maakt.

Elk systeem, waardoor u in uzelf een voldoende rust kunt bereiken om een innerlijke rust te bereiken en zo in uzelf nieuwe beelden te doen ontstaan, die voor u een weergave vormen van goddelijke waarden, of desnoods alleen maar hogere waarden,

is yoga.

Nogmaals en nadrukkelijk: het is duidelijk, dat het hierbij niet in de eerste plaats gaat om de ontspanning. Elke vorm van yoga vergt trouwens niet alleen ontspanning, maar wel degelijk ook inspanningen, daar het gaat om een bewuste beperking van je wereld en besef.

Maar die bewuste beperking vereist een doel. Daarom kan yoga alleen omschreven worden als een doelbewust geestelijk streven, ondersteund door eventuele lichamelijke situaties, maatregelen of toestanden.

Mogelijk wilt u nog meer weten. Dan kunt u vragen. Maar binnen de perken van het door de tijd mogelijke dacht ik toch wel het een en ander van belang gezegd te hebben.

x Hatha yoga heeft ten doel de breinwerking stil te leggen, opdat wij contact zouden kunnen krijgen met die diepere wereld. En eventueel ook in verbinding zouden kunnen komen met die 4e dimensie.

- Laat ons voorzichtig zijn met die 4e dimensie. Want zelfs bij yogaleraren kun je soms een grote verwarring aantreffen achter een uiterlijk vol beheersing.

Wat u zegt: het beheersen van de breinwerking, zou ik anders zeggen: het beheersen van de levensstromen. De breinwerking wordt n.l. voor een groot deel bepaald door uw levensstromen. Wanneer uw levensenergieën onevenwichtig worden of afnemen, zien wij dan ook, dat de werking van de hersenen verandert. Je kunt vergeetachtig worden, bepaalde dingen niet meer kunnen zien, of niet meer reageren op bepaalde prikkels. Iets, wat men ook in de normale geneeskunde steeds weer kan konstateren.

Wanneer wij zeggen "uitschakelen van het brein" klinkt mij dit onjuist. Het gaat eerder om het vinden van een harmonie. In de zo ontstane evenwichtigheid is de functie van het brein alleen nog een registreren, opnemen. Wat de normale toestand van een evenwichtig brein dient te zijn, tenzij door innerlijke drang of associaties reageren noodzakelijk wordt.

Maar daarvan hebben wij bij yoga geen last, omdat wij ons juist willen afscheiden van de wereld. Er ontstaat dan een rust in het brein, waarbij het eveneens gevoeliger wordt dan tot dan toe. Je zou het kunnen vergelijken met het spannen van een trommelvel. Wanneer het goed gespannen is, zal elke trilling en de lichtste beroering kunnen doorklinken in het gehele wezen. Wat bij een streven naar bewustzijn toch wel in de bedoeling ligt.

De geestelijke beleving moet ook geregistreerd kunnen worden. Er is dan ook geen vorm van yoga, waarbij men werkelijke en beheerste suksessen behaalt, wanneer men niet ook in staat is een deel van zijn geestelijke belevingen en ervaringen zodanig terug te brengen in het stoffelijke bewustzijn, dat men hierdoor ook in de stof leert eigen houding verder en juister te bepalen.

x Ik ben het geheel met u eens. Yogaleraren zeggen echter: bij de gewone massa is het brein geheel afgestemd op de materie, gebondenheid aan geld, eer e.d.

- Toegegeven. Maar is dit een juiste formulering? Je kunt hierover natuurlijk nog lang napraten, maar ik hoop, dat u mij toestaat te volstaan met mijn eigen visie:

Ook de yogin, ook de yogaleraar, is en blijft betrokken

bij zaken als eer, materieel gewin en dergelijke. Hij kan zich daaraan nooit geheel onttrekken. Het is ook niet noodzakelijk, dat hij dit doet, mits deze waarden hun normale plaats krijgen in zijn wezen, zijn wereldbeschouwing en reactie op de totaliteit.

Daarom acht ik dit doorbreken van het brein onjuist. Men zou eventueel kunnen spreken over het doorbreken van de gewontesparen in het brein, daar mensen nu eenmaal bij voorkeur bepaalde associatiereeksen plegen te volgen in hun denken, ook wanneer zij andere mogelijkheden in hun brein hebben.

Doorbreken van het brein is een term, die wel mooi klinkt, maar die gelijktijdig niets zegt. Wanneer wij zeggen, dat je al het stoffelijke moet verwerpen, zal dit velen ook erg mooi in de oren klinken, tot zij twee dagen achtereen niet gegeten hebben.

Wij moeten vooral realisten blijven en beseffen, waar het om gaat. Niet om het brein, het stoffelijke besef en alle stoffelijke wereldwaarden geheel te verwerpen. Iemand, die zo predikt, is geen realist, houdt geen rekening met de werkelijkheid en, daar yoga wel degelijk is gebouwd op de werkelijkheid van het menselijke leven, is zo iemand dus ook in gebreke gebleven ten aanzien van hetgeen hij pretendeert te volgen en eventueel leraart aan anderen.

Je moet eerder tot de mensen zeggen: Er moet een evenwicht bestaan, waardoor je niet meer beheerst zult worden vanuit het stoffelijke bestaan, of door factoren uit dit stoffelijke bestaan. Eerst wanneer aanvaarding van eigen bestaan en rust in het ik tot stand komen, zal een hoger besef zich kunnen manifesteren binnen het ik en zal het ego in de hogere besefswerelden kunnen uittreden.

Daar, waar deze mogelijkheid bestaat, zal het waardebesef t.a.v. het stoffelijk bestaan zich wijzigen zonder dat daarom een stoffelijke evenwichtigheid, die eenmaal gewonnen was, teniet wordt gedaan. Eerst wanneer je de zaken zo weet te stellen, sta je dicht bij de werkelijkheid.

Ik heb natuurlijk nog vereenvoudigd, zoals u eveneens deed. Het is voornamelijk een kwestie van woorden. En woorden moet je zeer zorgvuldig kiezen, zeker wanneer je te maken hebt met mensen, die met je woordgebruik niet geheel op de hoogte zijn.

Dit is een feit, waarmede wij hier voortdurend weer worstelen en waarmede ook een yoga-leraar steeds weer te worstelen zal hebben. Want het gaat er niet om, wat je bedoelt te zeggen, maar om de vraag, hoe de ander dit begrijpt.

Waarmede wij volgens mij een belangrijk punt hebben aangesneden: onderwijs algemeen en in de yoga, vereist bij de onderwijzenden het vermogen zich vanuit eigen formuleringen van denken en leven te verplaatsen in de duidingsgewoonte van de leerlingen. Eerst dan zal men in staat zijn eigen inhoud in voor de ander begrijpelijke termen aan de leerling voor te leggen en misschien iets van eigen innerlijke waarden werkelijk over te dragen.

x Meent u, dat je een yogaleraar naast een psychotherapeut kan zetten?

- Let goed op mijn formulering: Ik veronderstel, dat daartegen geen enkel bezwaar kan worden aangevoerd, wanneer degene, die onder behandeling van de psychotherapeut is, zichzelf kan

overgeven aan de yogapraxis.

Wij moeten ons daarbij wel realiseren, dat de resultaten, die zo behaald worden, in de eerste plaats lichamenlijk zullen zijn, maar dat de daaruit voortvloeiende rust de psychische behandeling aanmerkelijk vereenvoudigen kan. Het is echter niet mogelijk b.v. middels yoga oefeningen de weerstanden weg te nemen, die bij elke patient van deze aard bestaan tegen een bewust erkennen van de problemen, die aanleiding werden tot kwaal en behandelingsnoodzaak.

Vandaar mijn beperking: samenwerking ja. Maar yoga, hoewel goed voor dergelijke patienten, kan nooit een volledig antwoord op hun problemen zijn. De enige mogelijkheid voor yoga om tot een psychotherapie zonder verder ingrijpen van deskundigen te worden, is m.i. gelegen in de mogelijkheid iemand met zijn enthousiaste toestemming en gehele wil af te zonderen van de normale wereld, zodat men in een langere periode van yogaoefening en meditatie zou kunnen komen tot 'n verwerping van vroeger leven en de wereld, waarin men eens meende te leven. Hierdoor zullen de problemen, hierdoor in het verleden ontstaan, de mens niet meer beheersen. Hij zal dan die problemen in zich zonder meer willen en kunnen erkennen en oplossen, omdat hij geen enkele emotionele reden meer heeft de problemen uit eigen bewustzijn te verdringen.

Waarmede ik dit discours beëindig. Ik heb mogelijk wat over woorden gevochten met u en zelf in het eerste deel voor velen onbegrijpelijke denkbeelden en termen moeten gebruiken, al deed ik nog zozeer mijn best begrijpelijk te blijven. Onthoudt daarom goed: u moet over dit alles zelf nadenken. Indien u iets niet begrijpt, leg het dan liever op zij en probeer niet het dan zogenaamd te begrijpen, want daarmee maakt u het voor uzelf alleen maar moeilijker.

Ten slotte: probeer de essentie, van hetgeen gezegd is, steeds weer te begrijpen, ook wanneer het hier over yoga gaat. Ik probeerde steeds weer de kernwaarheden naar voren te schuiven en de vele mooi klinkende verklaringen, die daarmee vaak verbonden worden, terzijde te schuiven, opdat u de essentie beter kunt beseffen.

Ik dank u voor uw aandacht. Goeden avond.

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Veel tijd heb ik niet meer. Uw onderwerp? U laat het aan mijzelf over? Dan enkele korte gezegden.

Om te beginnen: de vierde dimensie is iets, waar sommige mensen veel praten, omdat zij er weinig van begrijpen en zo zich een onmogelijke voorstelling bouwen. Het gevolg is, dat zij uit het onmogelijke voor zich mogelijkheden trachten te distilleren, die niet echt bestaan. (Hear hear)

Hier is altijd de plaats, waarop je je denkt te bevinden, ook wanneer je in feite elders bent. Hear hear is een uitroep die in het engelse parlement gebruikelijk is en vooral geslaakt wordt door members, wanneer zij menen, dat een ander iets goeds heeft gezegd, juist toen zij niet luisterden, zodat zij niet begrijpen, wat die ander wel bedoelde.

En dan hebben wij natuurlijk yoga. Dat is een verzamelbegrip, waarvan de mensen zich vele voorstellingen maken, die slechts zelden met de werkelijkheid stroken, omdat zij niet in staat zijn zich voor te stellen, dat zij innerlijk zo rustig kunnen worden, dat zij hun verstand kunnen gebruiken zonder door de redelijkheid van anderen geregeerd te worden.

Wat mij als vanzelf brengt tot de vraag, wat de psychosomata dan wel is. Volgens mij is dit een poging iemand geestelijk te genezen door met hem te praten en als dit niet snel genoeg gaat hem zoveel pillen of spuitjes te geven, dat hij vanzelf niets anders meer durft dan toegeven, dat het hem steeds beter gaat.

Want de mens heeft nu eenmaal een psyche. En wat is de psyche? Een samengesteld geheel, waarin de geest een belangrijke rol speelt. Maar daarover praat je niet, daar je op aarde meer prijs stelt op reeksen verstandelijke waanvoorstellingen, waar je over kunt praten, tot je een ons weegt. Wanneer je tijdens het praten het per ongeluk eens zou worden, noem je dit redelijkheid en het proces, waarlangs dit toevalsprodukt ontstaat, zal men dan zijn verstand noemen. (wartaal?)

Wartaal is de taal, die de meeste mensen spreken op het ogenblik, dat zij menen buitengewoon verstandig te zijn, ofschoon zij niet in staat zijn werkelijk uit te drukken, wat zij menen uit te drukken. Hierdoor komen zij tot een reeks uitdrukkingen, die in zichzelf reeds warrig zijn. Men probeert dit te verhelderen, waarvoor een ander taalgebruik noodzakelijk lijkt, zodat de wartaal ontstaat, die men zelf steno in woorden noemt en die voor anderen, die het nu helemaal niet kunnen verstaan, een voorbeeld van de hoogste wijsheid wordt. Hiervan wordt politiek vaak een ingrijpend gebruik gemaakt.

Weet u trouwens, wat politieke wartaal is? Laat mij u een leuk voorbeeld geven: Aangezien de staat te veel uitgeeft, is er sprake van een toenemende inflatie. Deze moeten wij tegen gaan, moeten wij als staat meer gelden uittrekken, want het moet mogelijk zijn de inflatie door subsidies te beperken, vooral wanneer wij daarvoor bedrijven kiezen, die, wanneer er geen inflatie zou bestaan, dergelijke gelden niet nodig zouden hebben. Waarop het boerenverstand zich afvraagt, of het toch niet beter zou zijn feitelijk minder uit te geven, zodat de bedrijven vanzelf meer mogelijkheden krijgen en dat zonder subsidies. Maar ja, wanneer men dit laatste waar zou maken, zou de politicus er niet tussen zitten. En wanneer die er niet tussen zit, zegt ook niemand, dat hij iets goeds heeft gedaan. En wanneer niemand zegt, dat hij iets goeds heeft gedaan, wordt hij niet gekozen. Niet gekozen worden betekent de enige vorm van inflatie, die hij werkelijk vreest: die van zijn eigen inkomen.

Spraakwaterval: die bestaat niet. Maar mensen denken, dat woorden vallen als het water over een val om de doodeenvoudige redenen, dat de woorden sneller vallen, dan zij dezen kunnen begrijpen, waardoor bij hen enige verwarring ontstaat. Zij zullen dus alle snelle ontwikkeling van ideeën als spraakwaterval omschrijven om zo te ontkomen aan het verwijt, dat zijzelf niet snel genoeg kunnen denken om de gesproken gedachtengang van een ander te volgen.

Kennelijk heeft niemand meer een opmerking, die hij of zij direct tot mij wenst te richten. Daarom nog even over naar geestelijke wijsheid.

Weet u, wat geestelijke wijsheid volgens mij is? Deze wijsheid ontstaat op het ogenblik, dat de mens zijn eigen wijsheid overwonnen heeft en daardoor minder eigenwijs is, vooral wanneer hij op grond van het weinige, dat hij dan leert doorzien, gaat beseffen deel te zijn van een grote werkelijkheid, waaruit hij het geheel van alle begrip en dus ook alle wijsheid kan putten.

x Zo is een ieder wijs op zijn eigen wijze.

- Dat ben ik geheel met u eens. Maar wanneer je geestelijk wijs bent, ben je in feite een soort geestelijke opschepper of putjesschepper, want je put voortdurend uit de eeuwigheid. Maar iemand die alleen zijn eigen wijsheid begeert, is over het algemeen eigenwijs, omdat hij alle wijsheid op zijn eigen wijze interpreteert en daarbij op zijn wijze tracht alle wijsheden van anderen teniet te doen, danwel te herleiden tot datgene, wat hijzelf in het verleden reeds wijsheid genoemd heeft. Dit overigens is vaak de basis van een wetenschappelijk betoog, waar men ook daarbij de sterke neiging toont alle gegevens tot eigen stellingen te herleiden, of ondergeschikt te maken aan gegevens, waarover men reeds beschikte, zodat men komt tot een onderstrepen van eigen kennis en juistheid door uitsluiting van alle gegevens, die voor dit doel niet toepasselijk kunnen worden geacht.

U wilt weten, wat schepping is? Volgens de mensen: iets uit niets maken. Maar daar er altijd reeds een denkbeeld bestaat, is er in feite eerder sprake van herschepping, waarbij men uit zich plus de mogelijkheden of het bestaande, al datgene voortbrengt, wat in overeenstemming is met eigen behoefte of visie op het bestaan.

Heeft iemand nog iets? Niemand? Dan omschrijf ik niemand wel voor u: Niemand is iemand, die er niet is. Geef nog maar eens een paar woorden.

Machtswellust: het welbehagen, dat men vindt in het gevoel de meerdere van anderen te zijn, waarbij men vergeet, dat de ander op vele gebieden je meerdere kan zijn. Wordt dit beseft, dan blijkt de machtswellusteling alle ontwikkelingen en gedachten van anderen met alle middelen te willen onderdrukken, zover dezen zijn eigen gevoel van meerwaardigheid zouden kunnen aantasten.

Politiek: een systeem van praten over feiten, die nog niet bestaan en nakaarten over zaken, die al zijn afgedaan, zodat men het heden dermate kan vermijden, dat anderen toch de illusie koesteren, dat men het geheel leidt zonder daarbij in feite iets aan de menselijke werkelijkheid te veranderen. Want deze laatste wordt door menselijke denkbeelden en gevoelens eerder bepaald dan door degenen, die zeggen, dat zij weten, hoe alles verder moet gaan.

Gisteren: vandaag datgene wat voorbij is. Gisteren is het geheel, waaruit vandaag kon ontstaan. Wij doen er dus beter aan vandaag verder te gaan met de huidige mogelijkheden, dan na te gaan kaarten over gisteren.

Godsdienst: Over het algemeen een leerstelling, waarin men God omschrijft zonder Hem werkelijk te kennen, om zo anderen te onderwerpen aan de Wetten, die de God volgens de leerstellingen voor anderen zou moeten stellen, zonder te beseffen, of die werkelijk bestaan en eigen interpretaties juist zijn. Werkelijk zou het woord moeten betekenen: God in jezelf beseffen en je gehele leven aan die God dienstbaar maken zonder daarbij anderen te dwingen hun eigen beseffen van God te onderwerpen aan het jouwe.

Goeden avond.

(Bekort)

d.d. 22 oktober 1976